

PETROSÉNY és VIDÉKE

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI és VEGYES TARTALMU HETILAP. — MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP REGGEL.

A lap előfizetési ára:		Felelős szerkesztő:	Laptulajdonos:	A lap szellemi részét illető közlemények a „Petrozsény és Vidéke” szerkesztőségéhez; az előfizetések pedig a kiadóhivatalhoz czimzendők. — Hirdetések, valamint nyilttéri közlemények mérsékelt áron számíttatnak.
Egy negyedévre 2 kor.	Egészévre 8 kor.	ZÁDORY KÁROLY.	FIGULI ANTAL.	
Fél évre 4 „	Egyes szám ára 20 fillér			

Felekezetek ünnepe.

Nem zúgnak már a harangok. A határbérczek ormáról visszhangzott üdvölvések dörgő zaja megszűnt. A felekezetek és nemzetiségek ünnepe múlt.

Metianu János gör. kel. érsek Petrozsénybe jött, felszentelni hiveinek új templomát, melynek oltárán felajánlotta az első, vérnélküli szent áldozatot. Csak egy látható oltárt emelt az imaház szentélyében a valláskegyelet a királyok királyának, a hivek, a népek mindenható Istenének dicsőségére. De a fenkölt lelkű egyháznagy egy másik oltáron is élesztette a szent áldozat magasan lobogó Veszta-tűzét; a hazafiság oltárán. Ez előtt az oltár előtt is leborultunk az áldozó főpap példájára és az ő áhitatos imájával egyesült buzgó imádságunk felszállt a nemzetek nagy Istenéhez, üdvöt, áldást esdve Szt. István koronájának fölkenet viselőjére és forró szeretettel imádott drága hazánkra.

Mig ezen a két oltáron együtt áldoznak a hivek és honfiak, addig boldog, dicső lesz hazánk és nemzetünk.

Miként, Istennek egyenlően kedves az áldozat, bármely szertartás szerint mutatassék be; úgy lehet és legyen is a honnak minden fia hű és jó hazafi, bármely nemzetiséghez tartozzék. Ez a

hontvándó hősök drága vérével megszentelt anyaföld a hazánk minden gyermekét egyenlően ápolja s majdan eltakarja; a legalkotmányosabb uralkodó jogára nemzetiségi és felekezeti különbség nélkül egyformán védi a hon polgárait. „Édes atyánk: a mi felséges királyunk; közös édes anyánk: a Haza!”

Ezt a szent ígét, ezt a szent tanítást hirdette a gör. kel. egyház főkegyelme. Ez a fenkölt oktatás, nem csak hiveinek szólt, hanem minden hitfelekezet hívének nemzetiségi különbség nélkül.

A béke olajágával jött hozzánk az Urnak felszentelt szolgálja a testvériség, a szeretet isteni tanának apostola. Az ő apostoli ténye, manifesztációja az itteni felekezetek és nemzetiségek között uralkodó békének. Ezt áldotta, ezt szilárdította meg.

Hét különböző nyelven s ötféle rítus szerint száll égbe a buzgó ima napoként e kies völgyből ezrek ajakáról, ezrek szívéből; de azért egyek vagyunk az Isten-imádságban és hazaszeretethben. Ezen magasztos erényben erősítette meg, ennek ápolására buzdította a Zsilvölgy lakóit a Főpásztor, kit áldástórtó útjában osztatlan örömmel, őszinte ragaszkodással üdvözölt e vidék lakosságának egyeteme.

A lélekemelő fényes ünnep felemelő hatása alatt azon őszinte közhangzás jut kifejezésre, hogy a béke, a testvéri szeretet lengjen itt mindenkor zavartalan.

A róm. kath. egyháztanács és a főesperes-plebános.

A felekezetek békeünnepén nyilvánult örömerzetet, a Zsilvölgy, sőt a vármegye legnagyobb hitközségének, a petrozsényi róm. kath. hiveknek autonóm képvisellete: az egyháztanács és a róm. kath. hivek lelkesze: Szóts János főesperes-plebános között felmerült viszály váltotta fel.

Szomorú feladatot ró reánk ennek ismertetésével a hírlapírói kötelesség, de követelménye előtt nem térhetünk ki, bár lapunk szerkesztője és kiadója is rendíthetetlen hivei a róm. kath. egyháznak s a történeteket meg nem történné tenni szeretnék.

Közbeszéd tárgyát képező botrányos jogselemlről van szó, melyet a nevezett főesperes-plebános idézett elő a többek között különösen az által, hogy az egyháztanács által egyhangulag megválasztott, egyhangulag véglegesített a hivek által kedvelt Bakos József kántorral szemben, ennek és az egyháztanácsnak meghallgatása nélkül — Isten tudja mi indokból — alaptalan információval tévedésbe ejtette az egyházfőkegyelmejének helyettesét és a kántor elmozdítását kimondó határozatot provokált. Ezen önkényes eljárással szemben az egyháztanács és igazságszolgáltatás nevében és autonóm jogainak megvétele ellen erősen tiltakozva állást foglalt, melyről a f. hó 24.-én tartott tanácsülés tárgyalásának s hozott határozatának következő ismertetése nyújt alapos tájékozást:

„Petrozsény és Vidéke” tárczája.

Szerelemből.

— Piroska, ne ingerelj, mert . . . — rivalt egy kövér, ötven évesnek látszó családapa, Völgyes Pál az az előtte álló ifjú leányra.

— Megmondtam és a mellett maradok. Férjhez fogsz menni Tibáldihoz. Szereted, vagy nem szereted, az nekem mindegy. Én akarom, parancsolom! . . .

— Jól van, papa, hozzá megyek, neje leszek, mert te parancsolod, csak ne kiabálj.

Olyan különösen hangzottak e szavak a leány szájából, annyi fájdalom és lemondás volt benne, hogy az előbb még kiabáló férfi egyszerre szelíden kezdett beszélni s megcsókoltá leánya homlokát.

— Nem gyermekem, én nem erőltetek, hogy nőül menj Tibáldihoz; de hát ne csodálkozz hevességgem, midőn mindenki kerüli házunkat miattad, holott nem rég még éretted versenyeztek egymással a férfiak egy mosolyodért s most csak gúnyos mosollyal fordulnak felém; nem tudom miért. Talán azért, hogy te mindenkinek kosarat adsz és vén leány akarsz maradni, vagy pedig, hogy én, atyád, szeszélyeidet eddig birka szelídséggel türtem.

Aztán a kaszinóban is, legjobb barátaim kerülnek, mintha valami bűn volna homlokomra írva. Ez a hidegség irántunk megöl, kétségbe ejt. Ezt tovább nem tűrhetem.

— Megmondtam papa, én férjhez megyek Tibáldihoz, akkor nem marad leányod vén kisasszonynak s

teged nem fognak gúnyosollyal illetni. Nem szeretem őt, de véget akarom vetni a hidegségnek és gúnynak, melylyel minket környeznek.

— Jól van leányom. Lásd ismét a te akaratodnak engedelmeskedem — s még egyszer megcsókoltá leányát s magára hagyta.

A lány az ablakhoz állt s bámult ki az utcán zibongó sokaságra. Egyszerre csak visszahuzódott az ablaktól s székébe dobva magát sirt, mint egy gyermek.

— Miért kellett neked, István, újból megjelenned ablakom előtt . . . mért kellet ablakomra tekintened. . . miért. . . miért? ! . . .

— Talán megtudtad, hogy hogy férjhez készülök s emlékeztetni akarsz szavamra, melyet, midőn a boldog órákban, csillagos nyári éjszakákon együtt sétálva tettem . . . Oh, boldog órák, aranyos ábrándok, hová tűntetek? ! . . . Ha emlékeztetni akarsz szavamra — folytatá a zokogástól szakgatott magánbeszédét a leány, — úgy ismét megtartom azt. Hisz jól emlékszem arra a mondásra: a tied, vagy senkié sem leszek! . . .

Mig a leány sirt, addig István az ablak alatt állt s elszorult szíve a zokogás hallatára. Egy gondolat vilant meg agyában, melyet önkénytelenül mondott ki:

— Mindketten szerettük meg egymást, nála a megsértett női hiúság vár csak a kiengesztelésre, hát mért ne tenném meg? ! . . . Hisz nála nélkül. . . Vagy nem kísértém-e meg feledni őtet s nem utaztam-e egy évig azért. Mindhiába volt. Bolyongásom közben az ő arcát láttam, az ő hangját hallottam álmomban süsogni.

S gyorsan belépett a kapun s pár perc alatt Piroska szobájában volt.

Halkan lépdelt az ajtóhoz háttal ülő s még mindig zokogó leány felé s midőn oda ért megállott.

A leány kitörülte könnyeit s sohajva állt fel:

— Vége! . . . vége már! . . .

És a férfi olyan szépnek találta a szenvedéstől sápadt arcot, hogy mindent elfeledve kitárta karjait s hívvel mondá:

— Ninesen vége! . . . csak most kezdődik a mi boldogságunk! . . .

A leány nem szólt semmit, csak engedte magát megölelni s csókolni. Ráhajtotta fejét a férfi vállára; hisz olyan boldog volt. . .

Az ajkak némák maradtak, de beszéltek a szemek boldogságról szerelemlől. . .

Vége a csendet a leány törte meg.

István, miért zavartad meg fásult lelkemnek nyugalmát, miért nem hagytál a lemondással, az emésztő fájdalommal elmúlni? . . . Vagy eljöttél, hogy aztán újból szétfoszolanak, mint folyam mentén levő reggeli köd a kelő napsugárban, mint családka délibáb a pusztában! . . .

— Nem azért jöttem Piroskám, nem! . . . Nines szándékomban és nem is volt, hogy neked fájdalmakat okozzak, sőt ha előbb vettem volna tudomást róla, úgy már boldog volnál, de mindig eljegyzésednek hallottam hírt talán háromszor is s gondoltam, hogy elfeledtél, hisz a nők oly gyorsan tudnak feledni! . . . Némelyek, mondtak, te nem akarsz férjhez menni, mások, hogy a férfi lépett vissza. Én csak egyet tudtam bizonyosan s az az ok hozott engemet most ide. Elmondom, hallgasd meg, ha megbocsájthatsz azon bűnömért, mely a lovagiaság s a jellemességgel homlokegyenest ellenkezik,

Csak nőket érdekelhet e szenzátiós felfedezés!

„AFRODITIN”

mellszépítő, a háremhölgyek csodahatású laurus-irja, mely visszavarázsolja a női kebel elvesztett ifjúi üdőségét, ruganyos telt-ségét. A testbőrt bársony-lágyságúvá és selyemfényűvé varázsolja. Ezen csodahatású ír gyógynövényekből készül, tehát semmiféle ártalmas anyagot nem tartalmaz. Egy tégely ára használati utasítással 4 korona. Törvényesen védve. A pénz-beküldésével vagy utánvétellel megrendelhető a „STEAROPTIMUM” laboratóriumában: Budapest, VII. kerület, Mexikói út 88. sz.

Jelen lévők: Kendrey Gyula szénszállítási főnök, egyházfőgondnok-elnök, Mrász János bányamérnök, egyházgondnok-alelnök, Rudolf József bányafőmérnök, Heinrich Ferencz b. főmérnök, Tribus Gyula magy. áll. vasúti állomásfőnök, Vigh Nándor állami tanító, ip. iskolai igazgató, Wagner Ferencz bányatársulati rak-tárfelügyelő, Kekkel József főaknász, Héjas József köz-ségi s. jegyző, Figuli Antal nyomda- s. laptulajdonos, Eisler Albert gépházvezető, Karda Dániel bányafelügyelő Fischer J. főaknász, róm. kath. egyháztanácsstagok.

Kendrey Gyula elnök, a csaknem teljes számban megjelent tagok szívélyes üdvözlésével s a tanácsülés megnyitásával kapcsolatosan bejelenti, hogy Tribusz Antal kincstári képviselő főmérnök, továbbá Husek Gyula r. kath. s. lelkész egyháztanácsstagok szabadságon s távol lévén, meg nem jelenhettek; Szóts János főesperes-plebános egyházi társelnök pedig a meghívást visszautasította, az erre vonatkozó ívet nem írta alá s meg nem jelent, az egyháztanács többi tagjai valamennyien jelen vannak. Felkéri továbbá Rudolf József és Heinrich Ferencz tanácsstagokat ezen ülés jegyzőkönyvének hitelesítésére s Héjas József tanácsstagot a jegyzőkönyv vezetésére; mely tudomásul vétetvén:

Elnök előterjeszt, hogy az ülés egybehívására a püspöki helyettes urnak f. hó 16.-ról keletkezett 2555 sz. értesítése szolgáltatott okot, melyszerint Bakos József kántort felmenti s a véglegesítésére vonatkozólag f. év június hó 24.-én hozott egyháztanácsi határozattól a jó vághagyást megtagadja.

A jelzett értesítés felolvasása után: afölötti megütközésének ad kifejezést, hogy az egyháztanács megkérdezése nélkül s autonom jogának sérelmével hozott a meglepő határozat, melynek indokolása nem felel meg a valóságnak s rendelkezése ok nélkül csorbitja, az egyháztanács intézkedési jogát, a sértő, egyház fenhatósági leirat kétségtelenül a főesperes-plebános téves informálására, vagy gróf-püspök ur ömeltósága tudtán kívül hozathatott s így azt irányadónak, végrehajtandónak nem tekintheti s ezen értelemben kéri kimondatni a határozatot Rudolf József.

A felháborodásnak kifejezést adva a tagok hozzájárultak az indítványhoz, de azt is határozatilag kimondatni kéri, hogy az egyháztanács s tudomása szerint az egész hitközség teljesen megvan elégedve a kántor működésével s erkölcsi és társadalmi magatartásában semmi okot sem látnak, mely őt állásának viselésére érdemtelenné, méltatlanná tenné; míg ellenben a főesperes-plebános iránt a hívek ragaszkodása tisztelete s bízalma teljesen hiányzik; ez a tapasztalatuk és még is a főesperes-plebános tör a kántor állása s tisztessége ellen s tévútra vezeti az egyházi főhatóságot s eljárásának indokhatása végett arra se érdemesíti az egyháztanácsot, hogy ennek ülésén megjelenjen.

Azt is határozatilag kimondatni kéri, hogy múlt évi december hó 10.-én a kántor véglegesítésének függőben hagyása, szintén a főesperes-plebános téves informálására történt.

Az egyháztanács mindegyik tagjának hozzászólása, az ügy tüzetes és beható megvitatása után egyenkénti és közhelyesléssel, egyhangulag a következő határozat hozatott:

A petrosényi róm. kath. hitközség egyháztanácsa megütközéssel és méltó felháborodással értesül az egyházi főhatóságnak egyszerű másolatban közölt 2555/1900 számú intézkedéséről, melyszerint Bakos Józsefet, az egyházközségnél viselt kántori állásától felmenti és az állás betöltésére vonatkozólag rendelkezik.

Tekintettel arra, hogy a kántori javadalmazással járó terheket az egyházközség viseli; tekintettel arra, hogy a sérelmes intézkedés téves informáláson alapuló indoklása a valóságnak meg nem felel s így az arra alapított rendelkezésnek sem lehet jogi alapja;

tekintettel arra, hogy sem az egyháztanács, sem a legközelebbi érdekelte egyházi éneklő, soha sem értesítettek azon állítólagos panaszokról, melyek Bakos Józseffel szemben a végleges hivatalvesztés büntetésének alkalmazását jogilag, vagy más mérvadó tekintetből indokolják;

tekintettel arra, hogy jogállamban, kihallgatás nélkül a védelem és öngazolás lehetőségének kizárásával intézkedni nem lehet;

tekintettel arra, hogy Bakos Józseffel szemben sem működésére, sem társadalmi magatartására vonatkozólag a hívekkel és az itteni társadalom alkotóelemeivel érintkezésben álló s a kántor viselkedését hivatalsszerűleg ellenőrző egyháztanács tagok egyike sem tud vagy hallott olyan vádat, vagy panaszt, mely a nevezett egyházi éneklőt állására méltatlannak minősítené;

mert az 1898. évi június hó 16.-án egy évre ideiglenesen s egyhangulag megválasztott Bakos Józsefet kántori állásban az erre illetékes ezen egyháztanács f. évi június hó 24.-én tartott ülésében szintén egyhangulag véglegesítette. részére a pályázati hirdetményben kitüntetett teljes javadalmazását folyósította s ezen kihirdetett határozatról nevezett hivatalosan értesítette és ezen intézkedés ellen az egyháztanácshoz, vagy ennek útján felelőbizetés a mai napig senki által sem adtatott be, tehát jog- és végérvényes;

mert a 2555-1900 számú határozat sem a gróf-püspök ur ömeltósága által aláírva, sem megbízásából kiadva nincsen, tehát valószínűleg az egyházfő tudtán kívül hozatott;

mert, ha a Bakos József kántor ellen általánosságban említett, de beigazolni meg sem kísérelt panaszok alaposak volnának is, azok még akkor sem képezhetnék a legsúlyosabb büntetés indokát annál kevesebbé, mert az egyháztanács részéről, sem figyelmeztetés sem esélyesebb büntetés alkalmazásának indoka eddig elő nem fordult;

mert, a többször említett 2555-1900 sz. értesítésnek azon egyetlen pozitív állítása is téves, hogy az egyháztanács f. é. június hó 24.-én hat szótöbbséggel hozta volna a véglegesítést kimondó határozatát, a mennziben Szóts János főesperes-plebános ellenindít-

ványával egyedül maradt, Husek Gyula s. lelkész minden indoklás nélkül tartozkodott a szavazástól s az egyháztanács többi tagjai mind a véglegesítés mellett szavaztak, tehát szavazat többségről nem, csak egyhangú szavazatról lehet szó;

mert sem törvény, sem ezzel egyerejű rendelet, vagy szokás az egyháztanács intézkedésének érvényességét a plebános hozzájárulásának feltételéhez nem köti; mert a f. é. június hó 14.-én tartott egyháztanács ülésén a főesperes-plebános a főgondnok többszöri felkérésére a kántor véglegesítése ellen érvül szolgáló indokait előadni vonakodott;

mert végül, az egyháztanácsnak saját és az egyházközség jogait megvédeni elutasíthatatlan feladata, erkölcsi kötelessége; annál fogva:

helyteleníti Petrosény község róm. kath. egyháztanácsa Szóts János főesperes-plebánosnak az egyházi fennhatóság félrevezetése céljából, az egyháztanács kikerülésével követett eljárását s az egyházi felsőbbség nevében egyedül ezen egyoldalú információra alapított 2555-1900 számú intézkedést tudomásul nem veszi, az ellen a saját autonom jogainak megvédése érdekében is kötelességszerűleg felszólal és Bakos József kántor véglegesítésére vonatkozólag f. é. június hó 24.-én hozott határozatát fentartja s nevezett kántori mindaddig állásában meghagyja, míg az annak elvesztésére okot nem szolgáltat. Felkéri végül ezen egyháztanács gróf Majláth Gusztáv Károly püspök ur ömeltóságát, hogy a püspöki helyettes urnak valószínűleg az ő tudtán kívül hozott sérelmes határozatát megváltoztatni, illetve határozathozatal előtt a többször említett sérelmes intézkedés alapjául szolgált főesperesi indoklást mellékleteivel együtt az egyháztanácsnak eredetben, vagy másolatban közöltetni méltóztatssék.

Ezen ügylőhöz még lesz szavunk.

KÜLÖNFÉLÉK.

— **Templomszentelés.** F. hó 21.-én esti 9 órakor érkezett Metiánu János gör. kel. érsek Petrosénybe a rendes személyvonaton, több egyházi és politikai notabilitás kíséretében, kik között a vármegyét a püji és a petrosényi főszolgabírák képviselték. A főispán Piskin üdvözölte az egyháznagyot. A haragok zugása, az üdvözlések messzehallzó dörgése jelezte az egyháznagy megérkezését. Kijárató éljenzéssel üdvözölt a nagyszámú közönség s egyháza nevében Stanca Avram petrosényi gör. kel. lelkész, utána Jakabfi Rezső petrosényi köz-ség bírája a közönség nevében igen szép beszéddel üdvözölték, mire az érsek szintén románul és magyarul, általános lelkesévest keltett azon kijelentéssel válaszolt, hogy azért jött személyesen a szent funkeziót végezni, mert tudja, hogy itt a felekezetek és nemzetiségek között a legszebb béke és egyetértés honol, tudja hogy ezek hithűségben és hazafiságban verse

egy ha akakarsz nőm lenni, ha még mindig szeretsz, pár hét alatt megtarthatjuk a menyegzőnket.

Piroska székelt mutatót a férfinak s ő, vele szemben foglalt helyet.

István, a nagy philozophus beszélni kezdett:

— Midőn egymástól haraggal elváltunk, én elhatároztam, hogyha az enyém nem lehetsz, nem engedem, hogy másé légy. Először szerelmi drámák forogtak a gyamban, de aztán mást gondoltam és szobaleányodat megvesztegetve egy alsó szoknyát kerítettem birto-komba.

A leány elsápadt, szemei villámokat szórtak e szó hallatára s aztán ismét elsimultak komlokáról a harag által varázsolt ráncok s kezeit ölébe nyugtatva, szemeit, melyekből végtelen szerelem sugárzott ki, ráemelte a beszélő férfire s nyugodtan hallgatta tovább.

Mily erős a női lélek!.. Örül, midőn sirni kellene, s eltitkolja a metsző fájdalmakat s másokat vigasztal mosolyogva. Elhallgatja a szeretett férfinak szájából jövő sértő szavakat, — mert az szerelemből történt. Oh, te soha ki nem fürkészhető női lélek, mily fölötté állsz a világnak.

E titkomba beavattam egyik barátomat — folytatá valómását István — s ő tervem kivételében segítségemre volt.

Midőn halottam, hogy férjhez készül, Sándornak csak azt mondtam: a leendő férjnek titkunkat diszkre-czió mellett mond el. Ő megiette s a völgyégyed vis-szalépett. Midőn én külföldön voltam még kétszer mondta el más két völgyégyednek titkunkat s mindkettő vissza-lépett. Hát hogy is ne!.. Egy menyasszonynak szoknyája a régi udvarlónál! Mit nem hisznek el az emberek, pláne ha szemükkel látják s kezükkel tapintják!

— Ezt jöttem meggyónni, nem tudom, van-e bocsánat nagy bűnömre, mire lángoló szerelmem vitt. — fejezte be vallomását a férfi s nagy fekete szeméit es-deklően emelte a lányra.

A leány egy pillanatig gondolkodott.

— Bűnöd nagy, István! mert családunk van ez-által kompromittálva s innen az, hogy házunkat kerülik s gúnymosolylyal illetnek, de van bocsánat érte. Szerelemből tetted s midőn én megbocsájtok neked a-zért, miért más nő ajtót mutatót volna, azt hiszem, hogy elég nagy áldozatot hozok, s egy, mindig végtelenül szerető szívéről teszek bizonyosságot, mely szeretni meg nem szűn soha. . . . *

Két év múlt el.

Istvánt, mint boldog családapát s Piroskát, mint hű nejét és anyát ismerik a városban.

Egy este István, eszegező nejtől korán bucsut vett, hogy sok dolga van s még az éjjel el kell végeznie, mert holnap postára kell adnia munkáját.

Az íródába lépett., bezárta szobája ajtaját s irt sokáig.

Végrendeletét írta. Az utolsó sorok nevéhez szol-tak, melyet egy külön borítékba tett.

„Végrendeletben mindenről intézkedtem. Bocsáss meg, hogy előtte eltitkoltam párbajomat, de azt pá-rancsolta a lovagiasság és a jellem, mely ellen egyszer oly nagyot vétettem. Ebből kifolyólag támadt mostani affairim is. Érted halok meg, mert szerelemből vétkeztem, midőn jegyeseidet visszariasztottam, s mely eset nem maradt diszkre-czió. Ma a kaszinóban arczomba vágta az tégedet, az angyalt gyaláztak, hát nem

kötelességem-e vért ontani az angyali hitves becsü-leért, melyet szerelemből, könnyelműen egykor elhomá-lyosítottam. Légy jó anyja gyermekünknek, neveld, s tanítsd meg, hogy a lovagiasság demoralizációt nem tűr. Vigasztalódjál s bocsáss meg végtelenül szerető fér-jednek.

István.”

Három óra volt éjfél után, midőn íróasztala mellől felkelt s arcát az ablakon beszűrődő reggeli pir s a halvány lámpavilág kísértetiesen sárgává tette.

Vette a kalapját s észrevétlenül elhagyta az épü-letet. Segédei már vártak.

— — — — —
— — — — —
— — — — —

Hat órakor, egy zárkocsi gördült be az udvarra és zavarta fel robusztusával Piroskát a szerető hitvest. Egy férfi ugrott ki belőle s gyorsan felszaladt a lép-eszkön s a szobaleányt megparancsolta, hogy költse fel a nagyságát, mert égetően sürgős beszélni valója van vele.

Pár perc múlva szemben állt az asszonynyal Sán-dor, Istvánnak jó barátja, s egy fájdalmas pillantást vetve a nőre, kérte, hogy kövesse férje íródjába, ott egy levél vár reá.

A nő valami kínos sejtélemről ösztönözve tántorgó léptekkel követte.

Sándor odanyújtotta az íróasztalon levő levelet e szavakkal:

— A dolog nem oly kedvezőtlen, mint abban ta-lán írva van, legyen nyugodt, egészen nyugodt asz-szonyom.

nyezve, szeretett Magyarháznak üdvére munkálnak. Ezek folytonos éljenzése a helybeli bányazenekar szebbnél szebb indulói mellett lassu lépésben hajtva vonult a főpap a gör. kel. lelkésznel berendezett lakására, hol Jakab Péter bányatiszt üdvözlésére, ismét hitbuzgóságra és honszeretre inté hivat.

F. hó 22.-én d. e. 9 órakor fényes segédlettel felszenelte a gör. kel. hívek díszes új templomát s ol-tárán bemutatta az első szent mise áldozatot, mely alatt megható szertartással áldozárra, lelkészszé felszen-telte Puskás János kolozsvári papjelöltet s végül hazafias szellemű egyházi szent beszédet mondott s fő-pásztori áldást osztott.

Délelőtti fél 12 órától látogatást tett az egyház-nagy az itteni összes hitfelekezetek lelkészeinél, a já-ras főszolgabirájánál s a bányaigazgatónál, kik azonnal viszonzták a látogatást az érsek lakásán, hol d. u. 1 órakor fogadta az összes felekezeti papság, a szolgab-író, a községi képviselőtestület, a bányatársulat, az áll. isk. tanfelügyelő, az ipartestület stb. tisztelgését, mely alkalommal Jakabfi Rezső községi bíró szépen átgón-dolt tartalmas üdvözlő beszédére magas szárnyalású ha-zafias szép beszédében megköszönte a nem várt s nem keresett megüdvözlő kitüntetését, mely a felekezetek s nemzetségek közötti béke és testvériség szereteti mani-fesztációjára. Ezen áldásos jó viszony ápolására kéri a tisztelgőket s általunk Petrozsény és vidéke hazafias közönségét.

Délután 2 órakor 150 terítékű ünnepi díszbe-d volt a Wagner szálloda nagytermében. Az ünnepelt ér-sek Andreics J. bányaigazgató és Buda Károly főszol-gabíré között foglalt helyet az asztalfű. A negyedik fogásnál felemelkedett a galambosz egyháznagy méltó-ságos alakja, felállt az egész társaság s vele együtt éltette a legalkotmányosabb uralkodót, nepeinek jósa-gos atyját az apostoli magyar-királyt. Giagia hátszegi gör. kel. esperes Metianu János érseket; Stanea A. pet-rozsényi gör. kel. lelkész a gör. kel. egyház kormány-zótanácsát a Consistoriumot; Sergiu Median szászse-besi gör. kel. esperes az egyházak és az állam alkotó elemét képező népet éltette; dr. Cristea érseki titkár e vidék lakóinak főfoglalkozása a bányászat közgazdasági fontosságát méltatva, a bányatársulat igazgatóját s tisz-telgőit éltette; Domsa Vazul szászvárosi esperes a pet-rozsényi gör. kel. egyház hívei s lelkésze. — Staca — jóléteért üritett poharat; Papu János szebeni főesper-es, főkonzisztoriumi tag a vármegye közönségét, fő- és alispánját és a helybeli főszolgabírókat éltette; dr. Schu-lek Jenő megkapó s élénk színekkel esztelte a bányá-szok hivatását, melynek odaadó teljesítésére a vallás vigasztaló, buzdító ereje ad erőt, bátorító kitartást s élteti a bányatársulat nevében a vallás fölkelet aposto-lát az ünnepelt érseket majd Kósa Mihály petroszé-nyi ev. ref. lelkész lelkesedéssel előadott hatásos be-szédében emlékezett meg az érsek ezuttal is tapasztalt hazafias magatartásáról s a felekezetek között fennálló testvériség érzület megszilárdítására irányuló nemes pél-daadásáról s az egyházfejedelmet éltette. Mindegyik po-hárköszöntés után felzúgott az éljenzés. A metropolita-nak a délutáni vonattal el kellett utaznia s ezért ki-jelemtett sajnálkozására sietett a vonathoz s 5 órakor ki-séretével együtt visszautazott Nagyszebenbe. A bánya-

társulati zenekar remek darabokat játszott az ebéd alatt igazi bravúrral. A menü kitűnő, valamint a felszolgálás is kifogástalan volt.

Esti 8 órakor kezdődött a nagyszebeni gör. kel. teologusok által rendezett koncert, melynek 10 számból állott s s szépen interpretált műsora után táncz következett, mely vidám hangulat mellett hajnalig tar-tott.

— **Köszönet nyilvánítás.** Nagyméltóságú Metianu János, gör. kel. érsek ur Ő Excelesiájának magas láto-gatása alkalmából a petroszényi és vidéki összes fe-lekezetek s nemzetségek, valamint a hatóságok, testü-letek és társulatok részéről a magas szent ünnepély fé-nyét emelő oly, hálára kötelező szívvel, jóindulatot s testvériség magatartást volt szerencsénk tapasztalni, me-lyért őszinte köszönetünket nyilvánítani elengedhetlen kötelességünknek ismerjük. Különösen is hálával adó-zunk nagyságos Andeics János bányaigazgató urnak a társulati zenekar átgondolását, nem különben a dísz-es fogatok rendelkezésre bocsátásáért. A petroszényi gör. kel. egyház. ünnepélyrendező bizottsága.

— **Confirmáció.** A petroszényi ág. ev. templom-ban f. hó 29.-én d. e. fél tíz órakor kezdődőleg lesz a confirmáció, miről a hívek ezuton is értesítettnek.

— **Az ev. ref. templom javára.** rendezendő nyári tácazmúlatságra vonatkozólag f. hó 30.-án d. u. 6 óra-kor a Wagner szálloda éttermében értekezlet lesz, melyre a szíves érdeklődők tisztelettel meghívotnak.

— **A petroszényi önkéntes tűzoltó-egyesület t. tag-jait** felkérem, hogy folyó évi július hó 29.-én este 6 órakor a Berger-féle Ikkváházban tartandó értekezletre megjelenni szíveskedjenek.

Sternberg Bertalan
tűzoltó alparancsnok.

— **A Zilahy művészestély,** melyről említést tet-tünk, a szintársulat működésére való tekintetből elma-rad.

— **Színészet.** Szabadhegyi Aladár kitűnően szer-vezett szintársulata, üres ház előtt megkezte előadásait f. hó 24.-én „Napoleon ücsém” című mulattató bohó-zattal, mely összevágó jó előadásban került színre. A főbb szerepekben: Vágó (Tálay ügyvéd), Gerőfi Ilona (Lili), Ernőy (Baráth Ödön), Szabadhegyi (Napoleon), Liphay (sügó), Győry Matild (Flóra) kifogástalanul, jól játszottak, a többi kisebb szerepek is jó kézben voltak. A kevés számú közönség jól mulatott, lelkesülten tap-solt. F. hó 26.-án „Az arany kakas” énekes bohózat

szintén először került itt színre s a várakozáson fölül sikerült jó előadásban gyönyörködött a kevés számú intelligens közönség. Liphay lámpagyárosa, folyton de-rült hangulatban tartotta a közönséget, Győry Matild fogadosnéja, találóan volt alakítva és szépen énekelt, Szabadhegyi fizető pincérje, jellemző alakítással dom-borodott ki, Gerőfi Ilona kedves Erzi volt, Vágó I. mint jó tudós, Beődi Irén mint Klárka esinos és kedves selypítő leány volt, Gyárfás ügyvédet Erneyi jellemző alakításban mutatta be. A többi szereplők is dícséretre méltóan hozzájárultak az össz. tjték sikeréhez. Ezen két előadással is bebizonyította a társulat, hogy méltó a közönség pártolására.

— **Középitkezés.** A petroszényi posta épület ár-lejtése f. hó 26.-án ejtetett meg, melyet Tóth és Szwo-boda piskii vállalkozók mint egyedüli ajánlattevők nyer-ték el. Viszont Sternberg Bertalan Piskin a magy. ál-lamvasutaktól egy nagyobb szabású építéssel bízott meg, melyhez jó szerencsét kívánunk.

— **Hirtelen halál.** Pál Sándor petroszényi bányász a munkából haza jövet azt mondta nejenek, hogy ő éri miszerint többé nem megy dolgozni. Hirtelen rosz-szul lett f. hó 27.-én d. u. 4 órakor s a rögtön érte-sített fia, Pál Sándor bánya felér 5 órakor már halva találta. Minden gyanus feltevés halálesete okára nézve — ki van zárva.

— **Déva város tulajdonát képező „Petrosza” nevű kőbánya** haszonbérletére nézve a versenytárgyaló — mely lapunk f. hó 15.-én megjelent 29-ik számában lett közölve — nem 1900 évi augusztus 9.-én hanem **1900 évi szeptember 15.-én** délelőtt 10 órakor fog a polgár-mester hivatalos helyiségében megtartatni, — tehát a zárt írásbeli ajánlatok beadására nézve is a határidő 1900 évi szeptember hó.-éig meghosszabbítottak.

— **Betörések.** A magy. áll. vasutak teherpénztá-rába f. hó 23.-án éjjel betörték állkulescsal, de az őrsz-revette a gazmerénylőket, midőn a vasszekrényt feltörni megkísérelték. Az ismeretlen tettesek elmenekültek. Weisz Samu kereskedő lakásának ajtaját állkulescsal felnyit-totta egy ismeretlen betörő f. hó 26.-án este, de a há-ziak észrevették. A tettes elmenekült.

— **Tűz volt** f. hó 27.-én esti 9 órakor. A Ken-deffy-féle fatelepen. Peccol A. fausztató munkásainak ü-resen állott lakóhelye földig leégett. Az állítólagos gyuj-togatót a csendőrség elfogta, ki tagadásban van. A vtzsgálat erélyesen foly.



A lülirottak mélyen szomorodott szívvel jelentik

Pál Sándor

bányásznak élte 58-ik, boldogházasságának 31-ik évében f. hó 27.-én d. u. 5 órakor váratlanul bekövetkezett hirtelen halálát.

A boldogultnak kihűlt teteme f. hó 29.-én d. u. 5 órakor fog a róm. kath. egház szertartása szerint beszenteltetni s öröknagyvő helyére kísértetni.

Áldás és béke poraira!

Petrozsény, 1900. július 28.

Pál Sándorné,
mint szerető menyee
Pál János,
mint mélyen szomorodott
unoka ücsese.

Özv. Pál Sándorné,
mint gyászoló hitves;
Pál Sándor,
Pál József,
Pál István,
mint bánatos gyermekei.

Rozsondai Albert.

HIRDETÉSEK:

A járadékpapírok, valamint az állami- és magánsorsjegyek jelenlegi alacsony árfolyama ezek megvételét megtakarított összegek legjobb elhelyezésére ajánlatossá teszi. Bővebb felvilágosítást nyújt a

Bankegyesületi váltóüzlet részvény-társaság
BUDAPEST,

mely ily államkötvényeket, valamint állami- és magánsorsjegyeket olesó havi részletre, több évi lefizetésre elad.

Képviselők

kik ily értékpapírok eladásával, valamint sorsjegytársaságok összeállításával foglalkozni ohajtanak, magas jutalékban részesülnek.

526 szám.
1896

Árverési hirdetmény.

Alulírott kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a puji kir. járásbíróság 1896 évi 5006—5007 sz. végzése által petrilai Moldován Márk javára, petrilai Préda Demeter és Préda János ellen 200 kor. — fill. tőke, ennek 1883 évi január hó 15 napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 128 kor. 64 fill. per. költség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 1234 kor. — fillerre becsült szarvasmarhák, széna, ló, fegyver és házbutorokból álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a V. 151/1900 sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis Petrilán, alperesek lakásán leendő eszközzésére 1900. évi augusztus hó 1-ső napjának délelőtt 9 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a leg-többet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az árverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ban megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Pujon, 1900. évi július hó 11-ik napján.

Mirtse Diénes,
kir. bir. végrehajtó.

HONISCH L. ISTVÁN

es. és kir. udvari fényképész, olasz kir. művészeti akadémiai tag
A R A D.

Van szerencsém a n. é. közönségnek szíves értésére hozni, hogy itt Petrozsényben főteza a gyógyszerházzal szemben, Ruder N. és Társa urak házában

fényképészeti
m ű t e r m e t

állítottam fel, a hol a felvételek az időre való tekintet nélkül minden nap eszközöltetnek.

A legművésziesebb kivitel biztosítottat mér-sékelt árak mellett.

Itt működésem csak két hétre terjed, a miért is a n. é. közönség látogatását kérve

kész szolgálattal:

3—3

Honisch L. István
udvari fényképész, akadémiai tag.

Czementlap gyártás
PETROSÉNYBEN.

A nagyérdemű közönség szíves tudomására adom, hogy Petrozsényben (Ullmann-féle ház) a czementlap gyártást megkezdtém, mely szerint olyan padolati anyagot állítok elő, mely a gomba és nedvesség által fertőzött helyiségeket használhatókka teszi, valamint tartós és olesó padolattal látja el, és minden ártalmas, egészségtelen talaj-kigőzölgéstől a helyiségeket elszigeteli és tisztán tartja.

Ezen czementlap általában czélszerűségénél fogva igen elterjedt és kedvelt padolat, mely templomok, kórházak, gyógyszerházak; továbbá: a mészárszékek, üzlethelyiségek, valamint konyhák, folyosók, fűdők, bejáratok, lépcsőházak, előterek, verandák, gépházak stb. stb. és szóval oly helyiségekben, hol a padozatot gyakran fel kell mosni, vagy egyáltalán nedvességnek van kitéve, ott kizárólag ezen burkolat felel meg, mely a legkönnyebben tisztán tartható és szilárd-ságánál fogva évtizedekig kitartó.

Miután ezen czement-lapból a már megrendelt mennyiségen kívül is készítek és ezt rak-táron tartom, a nagy érdemű közönség szíves figyelmébe ajánlom, hogy bár mely helyiség burkolatok czement lapokkal, vagy egyszerű cze-ment beton-burkolatok, beton csatornák, víz-medenczék, fürdőmedenczék stb. stb. és bármely az építkezésekhez tartozó munkálatot a legjutá-nyosabb árért hajlandó vagyok teljesíteni, vala-mint tervezeteket és költségvetéseket készíteni, czementlapjaimat miután bárhová könnyen szál-lítható kisebb, vagy nagyobb mennyiségben is árusítom, mely nálam bármikor is megtekinthető és tetszésszerű minták kiválaszthatók.

Tisztelettel:

Sándor József,

építő-mester. — Petrozsény.

3—3

Táncztanítási jelentés.

Alulírott tisztelettel értesitem a helybeli és vidéki t. szülőket és a tánczkedvelő ifjúságot, hogy

a „Prokopp“-féle vendéglő nagytermében
egy 5 hétre terjedő
TÁNCZ TANFOLYAMOT
nyitottam.

Tandíj, felnőttek és gyermekek részé-ről az egész tanfolyamra 5 frt, ismétlők részére 3 forint.

Tan-órak: d. u. 5—7-ig gyermekek, este 8—10-ig a felnőttek taníttatnak.

A divatos tánczokon kívül a legújabb tánczda-bokat fogom tanítani és pedig: Magyar solo a csárdás baletből, Pas de quatre à la Paris, Pas de quatre Exelsior, Korcsolya táncz (Pas des patineurs), Sir Roger (angol táncz), La czarina orosz baletből.

A tanfolyam július hó 17-én kezdődött.

Jelentkezni lehet e lap kiadóhivatalában.

Teljes tisztelettel:

Sára Miklós,

nagyváradi táncztanító.

3—3

Stearoptinum

Budapesten a katonaságnál orvosilag rendelve.

Biztosan gyógyítja s a fájdalmat rögtön csillapítja bármily sebeknél: vágás, zuzódás, égés, fagyás, mindenféle kelevény, a női emlők gyuladása és gyűlése, a titkos betegségek, kiütések stb.

Egy adag ára használati utasítással együtt: 2 korona.

A hatásért kezességet vállal, a mi, ha elmaradna, -- a pénzt visszaszolgáltatja a „Stearoptinum“ laboratoriuma.

A pénz beküldésével, vagy utánvétellel megrendelhető a „Stearoptinum“ laboratoriumában,

Budapest, VII. kerület, Mexikói-ut 88. II. 25.

20—4

Ny. Figuli Antal gyorsajtóján Petrosény.